

ви. Чакала с нетърпение да види какво ще бъде детето дето ще роди.

Дошло време царицата да ражда. По същото време ражда-ла и една ромка. Тя пък си имала все синове и силно желала да роди момиче. Събрали се двете родилки и споделили мъка-та си. Мислили, мислили и накрая решили да разменят деца-та ако се наложи. Било им тежко, че ще се разделят с рожб-ите си ако царицата роди момиче, а ромката - момче, но ня-мало какво да правят. Случило се така, че разменили децата и всяка от тях се прибрала при мъжа си.

Царят не знаел къде да се гение от радост, че има син. Рас-нал царският син, пораснал и царят решил да му покаже вла-денията си. Най-напред го забел в царската хазна. Като видял нашият момък златото, възкликнал:

- Леле, колко много злато на едно място! Тъкмо ще имам достатъчно - хем да се накича, хем да си направя златни зъби!

Царят, като чул тези думи, много се изненадал от приказ-ките на сина си, но нищо не казал. След това го забел в цар-ските конюшни, за да му покаже конете. Царският син видял хубавите жребци и извикал:

- Е-е-е, толкова хубави коне на едно място! Ама този алес-тият е най-як. Ако го натовариш с много чували кломор, той няма да усети нищо!

Царят се засмял и много се учудил на приказките на младе-жа защото той никога не бил виждал кломор. Вървели, върве-ли и стигнали до царските ковачници. Принцът, като влязъл вътре, се заел с духалото и не му се искало да излезе. Продъл-жили по-нататък и стигнали до безкрайна гора. Момъкът ви-дял гората и ахнал от почуда:

- Е-е-е, татко, каква хубава гора - само за кломор! Има и много борина за катран.

След като царят му показал всичко, решил да му покаже и границите на царството, в случай на война. Младият принц гледал, гледал и накрая казал:

- А бе, татко, защо е нужно да се ограничим? Не е ли по-добре всеки, когато си поуска, да си отива където му тегли сърцето и гушата?!

Царят, като чул това, още повече се разочаровал, но ни-що не казал. Върнали се в царския палат и царят решил да се посъветва с царицата за държанието на сина им. Майката се уплашила и цяла нощ не мигнала. Накрая решила да каже на царя за тайната, която толкова години криела.

Отишла при съпружа си и му разказала от игла до конец за случилото се преди години.

Царят много се ядосал и решил, че кръв вода не става и че каквото посееш - това ще поникне. Искал, не искал - дал цар-ството на най-голямата си дъщеря. Отишли и намерили ромското семейство, и взели дъщеря си.

Понеже царят много обичал ромчето и не искал да се раз-дели с него, оженил го за най-малката си дъщеря и го направил царски зет.

